

[Fritze Teisen.]

Udvalgets Betydning vil blive ganske overordentlig ringe, og er det Tanken, at det, om jeg saa maa sige, skal være en Institution, saa vil det blive saa bekosteligt og dets Arbejde af et saadant Omfang, at det i Øjeblikket slet ikke er til at overse.

Det er meget muligt, at der paa mange af disse Punkter er en hel Del at rette, og det er meget muligt, at der paa en eller anden Maade kræves en Samling her, men at det just skulde ske paa denne Maade, ja, det kan det Parti, jeg tilhører, ikke tiltræde. Vi vil være med til at undersøge, om man paa en eller anden Maade kan samle det, som allerede eksisterer, og faa noget nyttigt ud af det, men det synes os, som om der har manglet et vist Samarbejde mellem Indenrigsministeriet og Undervisningsministeriet paa dette Omraade, naar Indenrigsministeriet nu vil nedsætte et raadgivende Udvalg, der skal bedømme Arbejdet i de Institutioner, som Undervisningsministeriet har Tilsyn og Kontrol med og er øverste Instans for. Jeg tror, det vilde være bedre, om man, forinden man kom til Rigsdagen med et Forslag af denne Art, havde søgt at tale med Undervisningsministeriet om Spørgsmaalet og søgt at finde en praktisk Løsning ved Forhandling mellem de to Parter.

Nu kan denne Mangel paa Samarbejde naturligvis skyldes, at det er Ministre af forskellige Partier, der staar i Spidsen for de forskellige Ministerier, og at den enes Interesser gaar i den ene Retning og den andens maaske i en noget anden Retning paa dette Felt, men saaledes som Sagen nu ønskes ført ud i Livet, kan jeg ikke se rettere, end at det vil gaa efter den gamle Receipt, at mange Kokke fordærver Maden. Vi faar en ny Institution, som i Virkeligheden bliver en Institution ved Siden af alt det andet, uden at kunne naa noget positivt, noget af det, som skulde opnaas.

Vi fra vor Side kan ikke tiltræde Forslaget i den Form, det har her. Vi er villige til at overveje, hvad der kan gøres for at opnaa et bedre Samarbejde og en bedre Sammenarbejdning af de Resultater, som opnaas gennem Teknikken og Videnskaben, men i den Form, som Forslaget har her, vil det ikke kunne faa mit Partis Stemmer.

Veistrup: Jeg skal begynde med at udtale en Beklagelse af, at det ærede kvindelige Medlem af mit Parti (Marie Hjælmer), som var udset til at være Ordfører i denne Sag, er forhindret i at være til Stede, og at det derfor er mig, som skulde

gøre et Par Bemærkninger til Fordel for det foreliggende Forslag.

Jeg havde egentlig troet, at Tanken om et Centralorgan til Undersøgelse af Ernæringsspørgsmaalet og Husholdningsspørgsmaalet i det hele vilde faa Tilslutning fra alle Sider. Nu hørte jeg imidlertid til min Forbavselse, at den ærede sidste Taler (Fritze Teisen) brugte det Udtryk, at hun fandt Husholdningsraadet overflødig. I gamle Dage var det jo saadan, at Mændene og Børnene var Forsøgskaniner, om jeg saa maa sige, i de enkelte Husholdninger. I de senere Aar er der ganske vist spredt en Mængde Oplysning med Hensyn til Ernæringsspørgsmaalet og Husholdningsspørgsmaalet i det hele gennem vore Højskoler, vore Landbrugsskoler og Husholdningsskoler, men en central, tekniskkyndig Undersøgelse af Spørgsmaalet har i Virkeligheden ikke fundet Sted. Og jeg er saa meget mere forbavset over det ærede Medlems Udtalelser, som det synes mig saa afgjort rigtigt, hvad der er fremført af andre Medlemmer, at det er uhyre Midler, der Aar ud og Aar ind administreres af de danske Husmødre. Naar det er Tilfældet, forekommer det mig at være en naturlig Ting, at man søger at sikre dem mod Udbytning under den ene eller den anden Form. En saadan Udbytning kan jo meget let finde Sted, naar de Varer, man køber, i ernæringsmæssig Henseende ikke svarer til den Pris, der betales for dem.

Jeg lagde godt Mærke til, at den ærede sidste Taler nævnte noget om, at det blev et Posekiggeri, og at man maaske herigenem kunde faa et Organ, som kunde virke prisregulerende. Men jeg for mit Vedkommende ser ingen Ulykke i, om noget saadant skulde ske, om der blev prisreguleret lidt paa de Ting, som anvendes i Husholdningen; det er maaske oven i Købet mange Gange i høj Grad nødvendigt. Men det er altsaa den modsatte Opfattelse af den, det ærede Medlem hævder.

Det kan jo ikke nægtes, at der Aar ud og Aar ind kastes Masser af nye Varer paa Markedet, som hører med ind under Begrebet Husholdningsvarer — det gælder paa Ernæringsomraadet, og det gælder for Vaskestoffer f. Eks. —, og de er sikkert ikke lige gode alle sammen; men adskillige af dem er opreklameret paa en saadan Maade, at man skulde tro, at en Husholdning overhovedet ikke kunde eksistere, hvis man ikke brugte netop disse Varer. Derfor tror jeg, at der vil være mange Forhold at undersøge, og der er ingen Tvivl